

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2011/2290(INI)

7.5.2012

OPINIA

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa – komunikat ogólny
(2011/2290 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Nuno Teixeira

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Rybołówstwa, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. ocenia, że reforma WPRyb powinna koncentrować się na aspektach środowiskowych, społecznych, gospodarczych i kulturowych rybołówstwa w sposób niezhierarchizowany i oparty na synergii, w świetle konieczności przedsięwzięcia środków zapobiegawczych dotyczących ochrony środowiska na rzecz zrównoważonego rozwoju zgodnego z zasadą pomocniczości oraz celem w postaci inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu określonym w strategii „Europa 2020”; popiera większą koordynację zmienionej polityki z innymi obszarami polityki UE, takimi jak polityka spójności, polityka środowiskowa, rolna i zewnętrzna, oraz spójność przyszłych międzynarodowych porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem z tą polityką; przypomina w tym kontekście o korzyściach płynących z takich narzędzi jak zintegrowana polityka morska czy też podejście makroregionalne, które mogą zapewnić ściślejszą integrację;
2. podkreśla, że reforma WPRyb może umożliwić rozwijanie zrównoważonego rybołówstwa poprzez zapewnienie ochrony ekosystemów i dostaw zdrowych produktów rybnych wysokiej jakości oraz promowanie dobrobytu produkcyjnych obszarów przybrzeżnych, opłacalnego przemysłu produkcyjnego i przetwórczego oraz tworzenia bardziej atrakcyjnych i bezpiecznych miejsc pracy;
3. uważa, że w negocjowanie umów w sprawie połowów z państwami trzecimi należy włączyć władze lokalne i regionalne;
4. proponuje wdrożenie zasady zarządzania rybołówstwem w podziale na zróżnicowane morskie regiony biogeograficzne, w zgodzie z ich specyfiką, z zastosowaniem podejścia ekosystemowego niezbędnego do zapewnienia zrównoważonego rozwoju rybołówstwa oraz z jednoczesnym uwzględnieniem dostępnych zasobów i zasady równości szans;
5. przypomina, że w ramach stosowania wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie zasad regionalizacji i pomocniczości oraz z uwzględnieniem różnic pomiędzy poszczególnymi morskimi regionami biogeograficznymi należy utworzyć Regionalny Komitet Doradczy dla regionów najbardziej oddalonych;
6. podkreśla znaczenie skutecznego planowania przestrzennego obszarów morskich dla zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi w kontekście roszczeń do planowania przestrzennego środowiska morskiego i przybrzeżnego w innych sektorach takich jak farmy wiatrowe, ochrona różnorodności biologicznej, akwakultura, porty, transport morski, turystyka, obrona i przemysł wydobywczy;
7. podkreśla, że znacząca decentralizacja musi opierać się na długoterminowych planach zarządzania i móc przyczynić się do dostosowania działań do uwarunkowań regionalnych z czynnym udziałem wszystkich właściwych zainteresowanych stron odpowiedzialnych za współzarządzanie na szczeblu lokalnym i regionalnym, w jednoczesnym poszanowaniu tego, że nadrzędne cele WPRyb w zakresie zarządzania rybołówstwem należą do

kompetencji Parlamentu Europejskiego i Rady;

8. wzywa do zwiększenia regionalizacji zarządzania rybołówstwem zgodnie z zasadą pomocniczości; wzywa też do rozwinięcia dialogu pomiędzy różnymi podmiotami działającymi w ramach tego sektora, zarówno dostawcami, jak i odbiorcami, szczególnie w odniesieniu do odpowiedzialności za współpracę między regionami, w tym na szczeblu międzynarodowym, poprzez wspieranie międzynarodowych „klastrow” i zachęcanie do ich tworzenia; uważa, że Regionalne Komitety Doradcze powinny przyjąć większą odpowiedzialność za wdrażanie wspólnej polityki rybołówstwa; proponuje, aby Komisja obowiązkowo zasięgała na wczesnych etapach opinii Regionalnych Komitetów Doradczych w ramach wdrażania WPRyb i planów zarządzania;
9. przypomina, że niektóre regiony europejskie, takie jak regiony najbardziej oddalone, których dotyczy wiele ograniczeń strukturalnych w pełni uznanych w TFUE i trwale wpływających na te regiony, potrzebują odpowiednich środków, aby zapewnić zrównoważony rozwój pod względem biologicznym, ekonomicznym i społecznym oraz zmniejszenie wpływu niekorzystnych uwarunkowań w porównaniu z obszarami zlokalizowanymi na kontynencie europejskim, w szczególności z powodu dodatkowych kosztów związanych z wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa, a zwłaszcza ze względu na koszty transportu produktów na kontynent europejski;
10. uważa, że zarządzanie rybołówstwem musi opierać się na wiedzy naukowej w ramach partnerstw między sektorem badań i zainteresowanymi stronami takimi jak sektor rybołówstwa; popiera rozwój wzmocnionych regionalnych programów gromadzenia danych i krajowych programów badawczych prowadzonych w ramach współpracy regionalnej między państwami członkowskimi; uważa, że należy zachęcać państwa członkowskie do wspierania projektów badawczych, które mogą prowadzić do powstawania takich regionalnych lub krajowych programów, oraz że niezbędne jest większe zaangażowanie regionów w realizację porozumień z państwami trzecimi w sprawie zarządzania rybołówstwem w celu zapewnienia zrównoważonego wykorzystania zasobów;
11. podkreśla potrzebę stopniowego wprowadzania zasady maksymalnego podtrzymywalnego połowu, która ma stanowić podstawę zarządzania rybołówstwem i być wspierana przez wysokiej jakości oceny naukowe podlegające weryfikacji, które będą wskazywały właściwe rozwiązania; uznaje, że osiągnięcie celu w postaci dostosowania nakładu połowowego do stanu zasobów rybnych, restrukturyzacja sektora oraz zapewnienie jego zrównoważonego rozwoju są istotne dla zapewnienia zgodności z zasadą maksymalnego podtrzymywalnego połowu; uzasadnia to utrzymanie polityki wsparcia strukturalnego w sektorze rybołówstwa;
12. przypomina, że rozwój na obszarach morskich i przybrzeżnych musi być zgodny z prawodawstwem środowiskowym, na przykład z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej i z dyrektywami w sprawie ochrony różnorodności biologicznej, ponieważ dobry stan środowiska powinien być warunkiem wstępnym wszelkich działań podejmowanych w regionach morskich i przybrzeżnych;
13. przypomina o wieloaspektowym znaczeniu rybołówstwa dla regionów przybrzeżnych; podkreśla potrzebę przedsięwzięcia specjalnych środków w odniesieniu do niektórych

regionów, m.in. regionów wyspiarskich i regionów najbardziej oddalonych; podkreśla znaczenie dostosowywania środków ograniczających do stanu zasobów rybnych, wspierania zrównoważonej działalności połowowej, np. małych flot tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w sytuacji, gdy zasoby nie są zagrożone, oraz promowania zrównoważonej akwakultury, między innymi ze względu na znaczenie takiego wsparcia dla MŚP z tego sektora; popiera środki mające na celu restrukturyzację rynku pracy, wspieranie szkolenia zawodowego, przekwalifikowywanie, różnorodność zawodową, dostęp młodych osób do zawodów związanych z rybołówstwem, remont i modernizację statków rybackich oraz zachęty dla organizacji producentów i organizacji międzybranżowych;

14. zwraca uwagę na to, że niektóre terytoria europejskie nie mają dostępu do basenów morskich kontynentu europejskiego; ocenia w związku z tym, że regiony najbardziej oddalone powinny zostać pogrupowane i być reprezentowane w ramach utworzonego w tym celu odrębnego komitetu doradczego oraz że należy dostosować środki ograniczające przedsiębrane w ramach WPRyB do rzeczywistego stanu zasobów rybnych tych regionów; kładzie nacisk na to, że EFMR powinien mieć zatem możliwość finansowania programów gromadzenia danych dotyczących stanu zasobów; uważa, że władze regionalne i lokalne muszą zostać włączone w negocjowanie porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem z państwami trzecimi;
15. w związku z tym przypomina o potrzebie utrzymania mechanizmu wspierania sektora, który będzie zgodny z zasadą zwiększania intensywności wsparcia w ramach współfinansowania działań realizowanych w regionach najbardziej oddalonych, co przyczyni się do zachowania szczegółowych przepisów mających na celu zrównoważenie dodatkowych kosztów prowadzenia działalności oraz obrotu produktami rybołówstwa, z uwzględnieniem strukturalnych ograniczeń dotyczących sektora rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych;
16. jest zaniepokojony propozycją Komisji dotyczącą wprowadzenia przekazywalnych koncesji połowowych, ponieważ mechanizm ten mógłby doprowadzić do skupienia praw do połowów w rękach niewielkiej liczby podmiotów gospodarczych, a tym samym do zniknięcia licznych przedsiębiorstw zajmujących się tradycyjnym łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym;
17. podkreśla, że system przekazywalnych kwot może doprowadzić do nierówności w niektórych regionach poprzez faworyzowanie w uzyskiwaniu praw regionów posiadających więcej zasobów; uważa za ważne nieosłabianie rybołówstwa w regionach w trudnej sytuacji oraz tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, gdyż mogłoby to zagrażać zrównoważonemu rozwojowi pod względem gospodarczym, społecznym i biologicznym tych obszarów przybrzeżnych, w szczególności w regionach, w których rybołówstwo jest główną działalnością, oraz tam, gdzie istnieje silna zależność od tego sektora;
18. potwierdza potrzebę podjęcia w niektórych regionach działań na rzecz poprawy warunków i zwiększenia bezpieczeństwa pracy poprzez ulepszenie, odnowienie i modernizację floty rybackiej, ponieważ te działania są niezbędne do zachęcania młodych ludzi do podejmowania działalności w sektorze rybołówstwa;

19. podkreśla znaczenie EFMR w realizowaniu zreformowanej polityki oraz w zrównoważonym i sprzyjającym włączeniu społecznemu rozwoju terytorialnym na obszarach połowowych oraz wskazuje, że finansowanie funduszu powinno być zgodne ze strategią „Europa 2020” i wspólnymi ramami strategicznymi, a jednocześnie uwzględniać konkretne cele terytorialne;
20. podkreśla szczególnie znaczenie synergii między Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskim Instrumentem Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) i Europejskim Funduszem Rybackim (EFR) dla zagospodarowania przestrzennego obszarów przybrzeżnych; jest zdania, że strategie makroregionalne, programy europejskiej współpracy terytorialnej i programy obejmujące baseny mórz stanowią ważne narzędzia służące opracowywaniu zintegrowanych strategii rozwoju terytoriów przybrzeżnych UE;
21. podkreśla, że zrównoważony rozwój oraz rentowność sektora to centralne zagadnienia obecnej reformy, opierającej się na celach strategii „Europa 2020”; uważa, że zwiększenie efektywności wykorzystania zasobów jest kluczowym aspektem zapewnienia wzrostu oraz zatrudnienia w UE poprzez przyczynianie się do stabilności i zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa, w celu zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego oraz podniesienia jakości życia obecnych i przyszłych pokoleń;
22. przypomina o konieczności dostosowania obecnego systemu dostępu do wód, ze szczególnym uwzględnieniem regionów położonych przy basenach morskich, w których znajdują się znikome zasoby rybne, w celu zapewnienia ich zrównoważonego rozwoju i przyczynienia się do stabilności społecznej i gospodarczej społeczności rybackich pozbawionych możliwości działania poza wyłączną strefą ekonomiczną.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.4.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 35 -: 0 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Joachim Zeller
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jens Geier, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Julie Girling